

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 101

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 285 din 30 octombrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 ¹⁶ alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001	2-4	158. — Hotărâre pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	6-7
★		159. — Hotărâre pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 6/2003 privind constituirea Comisiei interministeriale pentru urmărirea Programului de construcție de săli de sport	7
Opinie separată	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
152. — Hotărâre privind înființarea pe lângă Ministerul Afacerilor Externe a unei activități finanțate integral din venituri proprii	5	69. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru aprobarea Ediției 2/2003 a Reglementărilor aeronautice civile române privind licențierea personalului tehnic aeronautic/RACR—LPTA	7-8
153. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003 pentru achiziționarea operei de artă „Le chevalier endormi I” și transmiterea acesteia în administrarea Muzeului Național de Artă Contemporană al României	6	205. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 319/1999 privind definirea și folosirea specificațiilor tehnice compatibile în vederea procurării echipamentelor și sistemelor pentru managementul traficului aerian, cu modificările ulterioare	8
155. — Hotărâre pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de prezență în România, în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie 2003, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe, a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germania	6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 285**

din 30 octombrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19¹⁶ alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19¹⁶ și 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Confex International” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.169/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 septembrie 2002 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 9 octombrie 2002 și apoi pentru 16 octombrie 2002, 23 octombrie 2002 și 30 octombrie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.169/2001, **Curtea Supremă de Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19¹⁶ și 25 din Legea nr. 409/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Confex International” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

1. Prevederile art. 19¹⁶ alin. (2) din Legea nr. 409/2001, conform cărora, pe perioada blocării disponibilităților din conturile bancare, orice plată se poate face numai cu aprobarea prealabilă, în scris, a Agenției pentru Valorificarea Activelor Bancare, contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și 24 din Constituție.

2. Dispozițiile art. 25 din ordonanța de urgență sunt neconstituționale, deoarece „prin cuantumul cauțiunii, prin modul în care legea prevede că aceasta trebuie plătită, prin condiționarea însăși a înregistrării cererii de plata cauțiunii” sunt încălcate principiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și accesul liber la justiție, precum și cele privind dreptul la apărare.

În susținerea excepției se invocă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea Supremă de Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, fără însă a motiva această opinie.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că dispozițiile art. 19¹⁶ și 25, criticate ca neconstituționale, „cuprind reglementările preluate din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, ordonanță abrogată prin art. I pct. 29 din Legea nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998. Asupra constituționalității ansamblului reglementărilor din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 în raport cu aceleași prevederi constituționale, și anume art. 16 alin. (1), art. 21, art. 24 și art. 125, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000, respingând excepția”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale celorlalte părți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că deși atât autorul excepției de neconstituționalitate, cât și instanța de judecată au reținut că sunt criticate dispozițiile art. 19¹⁶ alin. (2) și ale art. 25 din Legea nr. 409/2001, în realitate aceste articole sunt cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001. În consecință, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19¹⁶ alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 15 decembrie 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 19 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale care au următorul cuprins:

— Art. 19¹⁶ alin. (2): „Pe perioada blocării disponibilităților din conturile bancare orice plată se poate face numai cu aprobarea prealabilă, în scris, a AVAB, cu excepția plăților în contul creanței deținute de AVAB și a privilegiilor legale.”;

— Art. 25: „(1) Debitorii pot contesta în justiție măsurile dispuse de AVAB potrivit prezentei ordonanțe de urgență și pot face contestație la executare numai după depunerea unei cauțiuni egale cu 20% din valoarea activului bancar supus valorificării.

(2) Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului fără care aceasta nu va putea fi înregistrată.

(3) Verificarea cuantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării cererii.”

În susținerea excepției autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

De asemenea, se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căreia „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată.

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 19¹⁶ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, acestea sunt incluse în cap. IV³, intitulat „Blocarea conturilor, sechestrarea acțiunilor și instituirea administrării speciale”. Aceste prevederi reiau dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, cu modificările și completările ulterioare, în prezent abrogată în temeiul art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, dispoziții introduse prin Legea nr. 409/2001, lege intrată în vigoare la data de 19 iulie 2001.

Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, precum și a ordonanței în ansamblu s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie

2000, și prin Decizia nr. 242 din 23 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 21 decembrie 2000, respingând excepțiile de neconstituționalitate.

În motivarea soluțiilor Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 reglementează o procedură specială pentru realizarea creanțelor bancare neperformante preluate de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare și pentru soluționarea litigiilor și cererilor de orice natură în legătură cu aceste creanțe, precum și pentru executarea silită. În acest sens Curtea a constatat, pe de o parte, că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 are în vedere o categorie specială de creanțe, și anume creanțele bancare neperformante preluate la datoria publică, pentru care prevede o procedură execuțională specială, iar pe de altă parte, că există o strânsă legătură între datoria publică internă și bugetul de stat, ceea ce este de natură să constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește procedura execuțională a creanțelor preluate la datoria publică internă. De asemenea, s-a reținut că, chiar dacă ordonanța criticată cuprinde norme de procedură privind executarea, precum și unele norme de competență, care derogă de la dispozițiile Codului de procedură civilă, ca și de la alte dispoziții cuprinse în legi speciale, aceasta nu contravine sub nici un aspect prevederilor constituționale invocate, criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, Curtea constată că instituirea obligației de plată a unei cauțiuni nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, dat fiind că debitorului nu i se închide accesul la justiție pentru apărarea unui drept subiectiv.

De altfel, printr-o decizie anterioară, și anume Decizia nr. 231 din 10 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 25 noiembrie 2002, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 sunt constituționale, reținând că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate, „se face o confuzie între, pe de o parte, stabilirea unor condiții privind exercitarea unor drepturi prevăzute în ordonanță, care nu contravin principiului accesului liber la justiție, [...] și, pe de altă parte, îngreunarea accesului la justiție”. În ceea ce privește obligația la cauțiune, prin aceeași decizie s-a reținut că o asemenea măsură este prevăzută și în materia contestației la executare, deci în cadrul procedurii obișnuite, în acest sens fiind prevederile art. 401 din Codul de procedură civilă.

Considerentele și soluția adoptate prin deciziile citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Curtea constată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru că în cauză nu sunt atinse drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Examinarea prevederilor legale criticate de autorul excepției determină Curtea să observe că existența unor texte insuficient de clare poate să favorizeze interpretări largi, de natură, eventual, să afecteze interesele părților. Astfel, este în afara discuției faptul că ordinul de blocare a conturilor prin poprire poate fi emis de Agenția pentru Valorificarea Activelor Bancare doar când există titlu executoriu, iar indisponibilizarea conturilor nu poate privi decât sumele necesare pentru acoperirea obligației ce se execută silit. De asemenea, așa cum se menționează și în punctul de vedere al Guvernului, deși textul nu este suficient de clar, necesitatea cauțiunii există numai în cazul contestației

la executare și într-un cuantum de 20% din valoarea activului bancar. Numai o interpretare extensivă a textelor, în sensul că în toate situațiile de contestare a măsurilor dispuse de Agenția pentru Valorificarea Activelor Bancare se cere depunerea cauțiunii, ar fi de natură să împiedice libe-

rul acces la justiție. Curtea constată însă că aspectele de tehnică legislativă (claritatea textelor) sunt de resortul legiuitorului, iar cele aplicare nemijlocită a legii, de resortul instanței de judecată, ele neputând face obiectul controlului de constituționalitate.

Față de cele arătate mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19¹⁶ alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Confex International” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.169/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

★

OPINIE SEPARATĂ

Adoptarea prezentei opinii separate este determinată de convingerea că dispozițiile art. 19¹⁶ și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, în forma în care au fost introduse prin Legea nr. 409/2001, sunt contrare prevederilor art. 21 și ale art. 24 alin. (1) din Constituție. Ajungem la această concluzie în urma examinării efectelor directe ale dispozițiilor fiecărui text de lege supus controlului de constituționalitate, în parte, dar mai ales, având în vedere consecințele aplicării conjugate a dispozițiilor celor două articole.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, AVAB este o „instituție de specialitate a administrației publice centrale”. Conform dispozițiilor art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță, cesiunea de creanță, prin care AVAB preia activele bancare și anumite creanțe comerciale, „are ca efect principal subrogarea AVAB în toate drepturile principale și accesorii ale creditorilor cedenți”, iar „în cazul proceselor și al cererilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale, indiferent dacă este vorba de faza de judecată sau de executare silită, AVAB se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale cedentului și dobândește calitatea procesuală pe care acesta o avea în momentul preluării”.

Rezultă din aceste reglementări dubla calitate a AVAB: instituție de specialitate a administrației publice centrale și titular de creanțe cu calitatea procesuală, drepturile și obligațiile pe care le-a avut fostul creditor, societate comercială bancară. Ca persoană juridică, parte în proces, în faza de judecată sau în cea de executare silită, se bucură de o serie de avantaje, sau chiar privilegii, față de partea potrivnică, debitorul, cum sunt: beneficiul forței de titlu executoriu, fără necesitatea investirii cu formula executorie, a contractelor de credit ajunse la scadență; termen de prescripție prelungit pentru a putea cere executarea silită; scutiri de plata taxelor judiciare și altele. Aceste privilegii încalcă în mod flagrant principiul egalității în drepturi și obligații a părților litigante, principiu conform spiritului Constituției.

Unele drepturi specifice, conferite AVAB, fac posibil ca această autoritate să fie parte în litigiu și, în același timp, arbitru și executor al drepturilor sale. Așa este, bunăoară, dreptul conferit de art. 19¹⁶ alin. (1) din ordonanță de a

„dispune prin ordin blocarea prin poprire a conturilor bancare de orice natură, pe care debitorul le deține în orice bancă sau cooperativă de credit”, precum și interdicția prevăzută de alin. (2) al aceluiași articol, potrivit căruia „Pe perioada blocării disponibilităților din conturile bancare orice plată se poate face numai cu aprobarea prealabilă, în scris, a AVAB [...]”.

Conform prevederilor art. 25 alin. (1) din ordonanță, „Debitorii pot contesta în justiție măsurile dispuse de AVAB potrivit prezentei ordonanțe de urgență și pot face contestație la executare numai după depunerea unei cauțiuni egale cu 20% din valoarea activului bancar supus valorificării”, evident în afară de taxele judiciare de timbru datorate, fără scutire sau diminuare.

În cazul în care prin ordinul AVAB, emis conform prevederilor art. 19¹⁶ alin. (1), toate conturile bancare ale debitorului au fost blocate, orice plată din aceste conturi putându-se face numai cu aprobarea prealabilă, în scris, a AVAB, debitorul în mod obiectiv nu are posibilitatea să achite taxele judiciare și să depună cauțiunea fără acordul de voință al AVAB. În consecință, un debitor, oricât de mult ar fi lezat în drepturile și interesele sale legitime prin eventuale măsuri sau acțiuni de executare silită nejustificate sau chiar abuzive ale AVAB, nu se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale fără acordul celui care a încălcat acele drepturi.

Stabilirea obligației de plată a unor taxe judiciare, a obligației de a depune o cauțiune, precum și cuantumul acestora nu sunt de natură, în principiu, să îngreuească exercițiul dreptului de acces liber la justiție. În anumite situații poate constitui impediment real în calea accesului la justiție cuantumul exagerat, imposibil de a fi suportat, al taxelor judiciare sau al cauțiunilor. Indiferent de cuantumul taxelor ori al cauțiunii, obligativitatea acestora împiedică exercițiul dreptului de acces la justiție în situația în care posibilitatea achitării ori depunerii lor depinde de voința, de acordul prealabil al părții potrivnice. Or, conform dispozițiilor art. 25 alin. (2) din ordonanță, „Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului fără care aceasta nu va putea fi înregistrată”. Rezultă deci că lipsa dovezii de plată a cauțiunii constituie un obstacol de netrecut în fața voinței debitorului de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și a intereselor

sale legitime, realmente încălcate. Acest obstacol nu poate fi înlăturat decât cu acordul părții adverse, al celui acuzat de măsuri nejustificate, nelegale sau chiar abuzive.

Împiedicarea formală a accesului la justiție îngreșește exercițiul dreptului la apărare garantat de art. 24 alin. (1) din Constituție, întrucât debitorul privat de drepturi nu poate prezenta probele necesare dovedirii încălcării drepturilor și a intereselor sale legitime și nu poate cere justiției oprirea

măsurilor sau a acțiunilor de executare abuzive ale creditorului, luate pe baza privilegiilor legale.

Fiind îngreșit exercițiul drepturilor fundamentale prevăzute de art. 21 și de art. 24 alin. (1) din Constituție, fără existența vreuneia dintre cauzele justificative prevăzute de art. 49 alin. (1) din Constituție, este evident că dispozițiile legale examinate contravin și acestei norme constituționale.

Judecător,
Kozsokár Gábor

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înființarea pe lângă Ministerul Afacerilor Externe a unei activități finanțate integral din venituri proprii

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, **Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înființarea pe lângă Ministerul Afacerilor Externe, în cadrul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a activității „Prestații servicii consulare în regim de urgență”, denumită în continuare *Activitate*.

Art. 2. — (1) Activitatea constă în acordarea asistenței necesare personalului diplomatic și consular în scopul asigurării operativității cu care sunt realizate serviciile consulare.

(2) Asistența este acordată de persoane nesalariate din cadrul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, în condițiile prevăzute la art. II alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 33/1996 pentru îmbunătățirea regimului de impunere și de utilizare a taxelor consulare încasate, în străinătate, de către reprezentanțele diplomatice ale României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 33/1997.

Art. 3. — (1) Finanțarea Activității se realizează integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii ale Activității se constituie din cota de 20% din taxele consulare percepute în plus, aferente serviciilor prestate în regim de urgență.

(3) Cheltuielile de personal aferente persoanelor prevăzute la art. 2 alin. (2) se finanțează integral din veniturile proprii prevăzute la alin. (2).

Art. 4. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru Activitate se aprobă o dată cu bugetul Ministerului Afacerilor Externe, conform prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice.

(2) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. 5. — Raportarea execuției bugetului de venituri și cheltuieli al Activității se efectuează în conformitate cu instrucțiunile emise de Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 februarie 2003.
Nr. 152.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003 pentru achiziționarea operei de artă „Le chevalier endormi I” și transmiterea acesteia în administrarea Muzeului Național de Artă Contemporană al României

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se suplimentează bugetul Ministerului Culturii și Cultelor cu suma de 3.115.500.000 lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe

anul 2003, pentru achiziționarea operei de artă „Le chevalier endormi I” a artistului Horia Damian și pentru plata taxelor aferente încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată aferentă importului, precum și eventualele influențe rezultate din diferențele cursului de schimb valutar se suportă din bugetul Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2003.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Culturii și Cultelor ca, în numele statului, să încheie contractul de vânzare-cumpărare pentru achiziționarea bunului prevăzut la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — Bunul prevăzut la art. 1 alin. (1), proprietate publică a statului, se transmite în administrarea Muzeului Național de Artă Contemporană al României, instituție publică de cultură din subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 4. — În termen de 15 zile de la achiziționarea bunului prevăzut la art. 1 alin. (1) Ministerul Culturii și Cultelor va solicita Ministerului Finanțelor Publice să reîntregească Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003 cu sumele rămase neutilizate.

Art. 5. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în bugetul de stat și în bugetul Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2003.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul culturii și cultelor,
Laurențiu Tănase,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 februarie 2003.
Nr. 153.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de prezența în România, în perioada 1 ianuarie—30 aprilie 2003, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe, a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germania

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea cheltuielilor ocazionate de prezența în România, în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie 2003, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe, a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germania.

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor aferente desfășurării activității prevăzute la art. 1, în sumă de 142.000 mii lei, se asigură din bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe

anul 2003, conform devizului cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În situația în care domnul ambasador Johann Dreher, consilier al ministrului afacerilor externe, va efectua și deplasări în interesul Ministerului Afacerilor Externe, cheltuielile aferente, respectiv transport, cazare, diurnă, vor fi suportate din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, potrivit prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 februarie 2003.
Nr. 155.

*) Anexa se comunică Ministerului Afacerilor Externe.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 23 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **Punctul II „Obiective de importanță deosebită pentru activitatea statului“ din anexa nr. 1 „Lista obiectivelor la care se asigură paza militară cu efective de jandarmi“ se completează cu o nouă poziție cu următorul cuprins:**

„— Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat“.

2. **Punctul II „Obiective de importanță deosebită pentru activitatea statului“ din anexa nr. 2 „Lista cu unitățile bugetare beneficiare de pază militară cu efective de jan-**

darmi, care sunt exceptate de la plată“ se completează cu o nouă poziție cu următorul cuprins:

„— Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat“.

Art. II. — Efectivele necesare efectuării pazei obiectivului prevăzut la art. I se asigură prin redistribuire, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat și în fondurile alocate Ministerului de Interne prin Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

Ministru de interne,

Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 februarie 2003.

Nr. 158.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 6/2003 privind constituirea
Comisiei interministeriale pentru urmărirea Programului de construcție de săli de sport**

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 6/2003 privind constituirea Comisiei interministeriale pentru urmărirea Programului de construcție de săli de sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 23 ianuarie 2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Comisia interministerială este formată dintr-un consilier al primului-ministru, care are calitatea de coordonator, și din reprezentanți ai Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Administrației Publice, Ministerului

Educației și Cercetării, Ministerului Tineretului și Sportului, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Industriei și Resurselor.

(2) Componenta nominală a Comisiei interministeriale se stabilește prin decizie a primului-ministru.

(3) Comisia interministerială va asigura monitorizarea derulării Programului de construcție de săli de sport și va prezenta periodic Guvernului informații cu privire la stadiul realizării acestuia.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul pentru coordonarea

Secretariatului General

al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

București, 13 februarie 2003.

Nr. 159.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

**pentru aprobarea Ediției 2/2003 a Reglementărilor aeronautice civile române
privind licențierea personalului tehnic aeronautic/RACR—LPTA**

În temeiul art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, al art. 5 alin. (1), al art. 17 și 74 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, al art. 4 pct. 4.15, 4.16 și 4.17 din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Aeronautice Civile Române, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea

Autorității Aeronautice Civile Române, precum și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ediția 2/2003 a Reglementărilor aeronautice civile române privind licențierea personalului tehnic aeronautic/RACR—LPTA, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 544/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 7 februarie 2000, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin, pentru licențierea personalului tehnic care execută și certifică lucrări de întreținere la aeronavele civile.

Art. 2. — Procedurile specifice de aplicare a Reglementărilor aeronautice civile române privind licențierea personalului tehnic aeronautic/RACR—LPTA se stabilesc de către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”.

Art. 3. — Prezentul ordin se aplică cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului transporturilor nr. 8/2000 pentru aprobarea

aplicării Reglementării europene JAR—66 — Personal de certificare a întreținerii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 24 februarie 2000.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. 5. — Direcția generală de servicii transport aerian și aeroporturi din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.
Nr. 69.

*) Anexa se pune la dispoziție celor interesați de către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 319/1999 privind definirea și folosirea specificațiilor tehnice compatibile în vederea procurării echipamentelor și sistemelor pentru managementul traficului aerian, cu modificările ulterioare

În scopul armonizării reglementărilor naționale cu cele ale Uniunii Europene în domeniul aviației civile, având în vedere Regulamentul Comisiei Europene (CE) nr. 980 din 4 iunie 2002 care amendează Regulamentul Comisiei Europene (CE) nr. 2.082/2000 privind adoptarea standardelor EUROCONTROL, având în vedere adoptarea de către EUROCONTROL a unor amendamente la standardele EUROCONTROL pentru schimb de date on-line (OLDI) — (EUROCONTROL Standard for On-Line Data Interchange), Ediția 2.2, și la standardele EUROCONTROL pentru prezentarea schimbului de informații pentru serviciile de trafic aerian (ADEXP)—(EUROCONTROL Standard for Air Traffic Services Data Exchange Presentation), Ediția 2.0, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 319/1999 privind definirea și folosirea specificațiilor tehnice compatibile în vederea procurării echipamentelor și sistemelor pentru managementul traficului aerian, cu modificările ulterioare, se

modifică și se completează în conformitate cu anexa*) la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 10 februarie 2003.
Nr. 205.

*) Anexa se pune la dispoziție celor interesați de către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro